Shavuot, Day 2, Torah, May 27, 2023

Deuteronomy 14:22-16:17

(22) You shall set aside every year a tenth part of all the yield of your sowing that is brought from the field. (23) You shall consume the tithes of your new grain and wine and oil, and the firstlings of your herds and flocks, in the presence of your God יהוה, in the place where [God] will choose to establish the divine name, so that you may learn to revere your God יהוה forever. (24) Should the distance be too great for you, should you be unable to transport them, because the place where your God יהוה has chosen to establish the divine name is far from you and because your God יהוה has blessed you, (25) you may convert them into money. Wrap up the money and take it with you to the place that your God יהוה has

דברים י"ד:כ"ב-ט"ז:י"ז רב) עַשֵּׂר תִּעַשֵּׁר אֵת כָּל־תִבוּאַת (כב) יַרָעֶדּ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֵה שָׁנָה שְׁנָה: (כג) וָאַכַלְתָּ לְפָנֵי | יהוה אֵלהֹידְּ בַּמָּקְוֹם אֲשֵׁר־יִבְחַר ֮ לִשַׁבֵּן שִׁמְוֹ שָׁם מַעְשַׂר דְגֻנְהֹ תִירִשְׁהְ וְיִצְּהָנֶׁהְ וּבְכֹרָת בָּקָרְהְּ וִצֹאגֵהְ לְמַעַן תִּלְמַׁד לְיָרַאָה אָת־יהוה אֱלֹהֵיךְּ פָּל־הַיָּמְים: (כד) וְכְי־יִרְבֶּה מִמְּדְ הַדָּרֵךְ כֵּי לָא תוּכַל שָׁאֶתוֹ בַּי־יַרָחַק מִמָּדְּ הַמַּלְוֹם אֲשֵׁר יִבְחַר יהוה אֱלהֵיךְ לָשִׁוּם שָׁמְוֹ שָׁם כֵּי יִבָרֵכִךְּ יהוה אֱלֹהֵידְ: (כה) וְנָתַתָּה בַּכָּסֶף וְצַרְתָּ הַכֶּּסֶף בִּיָּדְדְּ וְהֻלַּכְתָּ אַל־הַמָּלְוֹם אֲשֵׁר יִבְחֵר יהוה אֱלהֶידְ בְּוֹ: (כו) וְנְתַתְּה הַבֶּּסֶף בְּכֹל אָשֶׁר־תָּאַנֶּה נַפְשְׁדְּ בַּבָּקֶר וּבַצֹּאן וּבַיַּין וּבַשֶּבֶר וּבַכֵּל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְדְּ

chosen, (26) and spend the money on anything you want—cattle, sheep, wine, or other intoxicant, or anything you may desire. And you shall feast there, in the presence of your God יהוה, and rejoice with your household. (27) But do not neglect the [family of the] Levite in your community, for he has no hereditary portion as you have. (28) Every third year you shall bring out the full tithe of your yield of that year, but leave it within your settlements. (29) Then the [family of the] Levite, who has no hereditary portion as you have, and the stranger, the fatherless, and the widow in your settlements shall come and eat their fill, so that your God יהוה may bless you in all the enterprises you undertake. (1) Every seventh year you shall practice remission of debts. (2) This shall be the nature of the remission: all creditors shall remit the due that they claim from their fellow

נַפִּשֻׁדְּ וִאָּכַלְתִּ שָּׁם לִפְנֵי יהוה אֱלֹהֶידְּ וְשָּׁמַחָהָ אַתָּה וּבֵיתֶדְּ: (כז) וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר־בִּשְעָרֶידְּ לְא תַעַזְבֶנּוּ פִּי אֵין לֶוֹ חֱלֵק וְנַחֲלֵה עִמֶּך: {ס} (כח) מִקְצֵה | שָׁלְשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אַת־כָּל־מַעִשַׂר תִבוּאָתְדְּ בַּשְׁנָה הַהָוֹא וִהְנַּחָהָּ בִּשִׁעָרֵידּ: (כט) וּבֶא הַלָּוִי כִּי אֵין־לוֹ חֶׁלֶק וְנַחַלָּה עִמַּׁך וְהַגֵּר וְהַיָּתִוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֵׁר וְ בְשָׁעַרִּיךּ וָאַכִּלְוּ וְשַׂבֵעוּ לְמֵעַן יְבָרֶכְךּ יהוה אֱלֹהֶיךּ בְּכָל־מַעֲשֵׂה יַדָּדָּ אֲשֵׁר תַּעֲשֵׂה: {ס} (א) מָקֶץ (ב) :שֶׁבֶע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שִׁמְטָה: וָזֶה דָבָר הַשִּׁמִטָּה שָׁמוֹט כַּל־בַּעַל מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֵׁר יַשֵּׁה בּּרֵעָהוּ לְאִדִנְּשׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאֵת־אָחִׁיו (ג) בִּי־קָרָא שִׁמִטֵּה לַיהוה: אֶת־הַנְּכְרֵי תִּגָשׁ וַאֲשֵׁר יִהְיֵה לְּדֶּ אֶפֶס כֵּי אֶת־אָחֶידְ תַּשְׁמֵט יָדֶדְ: (ד) אֶּפֶס כֵּי לָא יַהְיֶה־בְּךָּ אֶבְיָוֹן כִּי־בָבֵרְ יְבֶרֶכְהְ יהוה בַּאָרֵץ אֲשֵׁר יהוה אֱלֹהֵיף

[Israelites]; they shall not dun their fellow [Israelites] or kin, for the remission proclaimed is of (3) יהוה. You may dun the foreigner; but you must remit whatever is due you from your kin. (4) There shall be no needy among you—since your God יהוה will bless you in the land that your God יהוה is giving you as a hereditary portion— (5) if only you heed your God יהוה and take care to keep all this Instruction that I enjoin upon you this day. (6) For your God יהוה will bless you as promised: you will extend loans to many nations, but require none yourself; you will dominate many nations, but they will not dominate you. (7) If, however, there is a needy person among you, one of your kin in any of your settlements in the land that your God יהוה is giving you, do not harden your heart and shut your hand against your needy kin. (8) Rather, you must open your hand and lend whatever is sufficient

נְתָן־לְךָּ נַחֲלֶה לְרִשְׁתֵּה: (ה) רַק אָם־שַׁמִוֹעַ תִּשָּׁמֵע בָּקוֹל יהוה אֵלהֵיךּ לִשִׁמִר לַצְשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַוֹּאֹת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיְּוֹם: (ו) כִּי־יהוה אֵלֹהֵיךְּ בַּרַכְלָּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לֶדְ וְהַעֲבַטְיָּתְ גוֹיֵם רַבִּים וְאַתַּהֹ לְא תַעֲבַּט וּמֶשׁלְתָּ בְּגוֹיֶם רַבִּים וּבְךָּ לְא יִמִשְׁלוּ: {ס} (ז) בְּי־יִהְיֵה בְּדְּ אֵבְיוֹן מֶאַחֶד אַחֶיךּ בִּאַחַד שְׁעַרֵּיךּ בְּאַרְצִּדְּ אֲשֶׁר־יהוה אֱלֹהֶידְ נֹתֵן לֶדְּ לָא תִאַמֵּץ אֵת־לִבָבְדְּ וִלָּא תִקְפֹּץ אַת־יַיִדֹּדְ מֵאָחֵידְּ הָאֵבִיְוֹן: (ח) בֶּי־פַּתְחַ תִּפָתֵח אֵת־יַדְךָּ לְוֹ וְהַעֲבֵטׂ ַחָסָר יֶחְסָר אֲשֶׁר יֶחְסָר הַאַשֶּׁר יֶחְסָר הַתְּבַיר הַתְּבַיר הַתְּבַיר הַתְּבַיר הַתְּבַיר הַ לְוֹ: (ט) הִשָּׁמֵר לִדְּׁ פֵּּן־יִהְיֵה דְבָר עם־לְבַבָּדְ בִלְיַעל לֵאמֹר קַרְבָה שְׁנַת־הַשֶּׂבַע שְׁנַת הַשְּׁמִּטְה וְרָעָה עֵינָךֹּ בִּאָחִיךֹּ הָאֶבְיוֹן וְלְא תִתֵּן לְוֹ וָקָרָא עָלֵיךּ אֵל־יהוה וָהָיָה בְּךְּ חֵטָא: (י) נַתָּוֹן תָּתֵּן לוֹ וְלֹא־יֵרֵע

to meet the need. (9) Beware lest you harbor the base thought, "The seventh year, the year of remission, is approaching," so that you are mean and give nothing to your needy kin—who will cry out to יהוה against you, and you will incur guilt. (10) Give readily and have no regrets when you do so, for in return your God יהוה will bless you in all your efforts and in all your undertakings. (11) For there will never cease to be needy ones in your land, which is why I command you: open your hand to the poor and needy kin in your land. (12) If a fellow Hebrew man or woman—is sold to you, he shall serve you six years, and in the seventh year you shall set him free. (13) When you set him free, do not let him go empty-handed: (14) Furnish him out of the flock, threshing floor, and vat, with which your God יהוה has blessed you. (15) Bear in mind that you were slaves

לְבָבָךְ בִּתִתָּךְ לְוֹ כִּי בִּגַלֵל | הַדָּבֵר הַוָּה יִבְרֵכִךּ יהוה אֵלהֵיךּ בְּכֵל־מַצְשֶׂהְ וּבְכָל מִשְׁלָח יָדֶהְ: (יא) בֵּי לֹא־יֵחָדֵּל אֵבִיוֹן מְקַרֵב הָאָרֵץ עַל־בֵּן אָנֹכִי מִצַוּדְּ לֵאמֹר ּפָּתֹחַ תִּפָתַּח אֵת־יָדְדְּ לִאָחֵידְּ לַעֲנֵיֶדְ וּלְאֵבִינִהְ בִּאַרִצֵּה: {ס} (יב) בֵּי־יִמְּבֵׁר לְּדֹּ אָחֵידְ הַעְבִרִי אַוֹ הַעְבִרְיָּה וַעַבָּדָךְ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה הַשִּׁבִילִּת תִשַׁלְחֵנוּ חָפִשֵי מֵעְמֵּך: (יג) וְכִי־תְשַׁלְּחֶנוּ חְפְשֵׁי מֵעִמֶּךְ לְא תְשַׁלְחֵנוּ רֵיקֵם: (יד) הַעַנֵיק תַּעַנִיקׂ לו מצאור ומגרור ומיקבר אַשֵר בַּרַכְדֵּ יהוה אֱלֹהֵידְ תִּתֵּן־לְוֹ: (טו) ווַכַרהָ כִּי עַבֵּד הָיִּיתָ בָּאֵרִץ מִצְרַיִם וַיִּפִּדְּדָּ יהוה אֵלֹהֵידְ עַל־כֵּוְ אַנֹכֵי מְצַוְּךָּ אֶת־הַדָּבֶר הַוֻּה הַיְּוֹם: (טז) וָהַיָה כֵּי־יֹאמֵר אֵלֵידְּ לְא אֵצֵא מַעמֶד כִּי אֲהַבְדּ וְאֶת־בֵּיתֶּדְ כִּי־טְוֹב לְוֹ עָמֶדְ: (יז) וִלְקַחָתָּ אֵת־הַמַּרְצֵּעַ וְנַתַתָּה בָאַזִנוֹ וּבַדְּלֵת וְהַיֵה לְךָּ

in the land of Egypt and your God יהוה redeemed you; therefore I enjoin this commandment upon you today. (16) But should he say to you, "I do not want to leave you" for he loves you and your household and is happy with you— (17) you shall take an awl and put it through his ear into the door, and he shall become your slave in perpetuity. Do the same with your female slave. (18) When you do set either one free, do not feel aggrieved; for in the six years you have been given double the service of a hired worker. Moreover, your God יהוה will bless you in all you do. (19) You shall consecrate to your God יהוה all male firstlings that are born in your herd and in your flock: you must not work your firstling ox or shear your firstling sheep. (20) You and your household shall eat it annually before your God יהוה in the place that יהוה will choose. (21) But if it has a defect,

:עָבֶד עוֹלֶם וִאַף לַאֲמָתְךְּ תַּעֲשֵׂה־בֵּן (יח) לא־יִקשֵה בִעִינִׁף בִּשַׁלֵחֵף אֹתְוֹ חַפִּשִׁי מֵעִמַּך כִּי מִשְׁנֵה שָׁכֵר שָׁבִיר עַבָּדְהָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַרַכְהְ יהוה אֱלהֶיךְ בָּלָל אֲשֵׁר תַּעֲשֵׂה: (פּ) (יט) בֶּל־הַבְּבֿוֹר אֲשֵׁר יְוָלֵד בִּבְקָרְדָּ וּבִצְאוּדְ הַזָּבֶּר תַּקְדֵּישׁ לַיהוה אֱלהֵיךּ לָא תַעַבֹּד בִּבְכָּר שׁוֹבֶּׁהְ וִלְא תַגִּוֹ בִּכְוֹר צֹאנֵהְ: (כ) לִפְנֵי יהוה אֱלֹהֵיךּ תֹאכְלֻנוּוֹ שְׁנָה בִשֶּׁנָה בַּמָּקְוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יהוה אַתָּה וּבֵיתֵק: (כא) וְכִי־יִהְיֵּה בוֹ מום פּסֵּחַ אוֹ עוֵֹר כִּל מְוּם רֻע לְא תִוְבָּהֶׁנוּ לַיהוה אֵלֹהֵיף: (כב) בָּשִׁעַרֵידְּ תּאֹכָלֵנוּ הַטָּמֵא וִהַטָּהוֹר' יַחְדָּׁו כַּצְּבֵי וְכָאַיֶּל: (כג) רַק אַת־דָּמָוֹ לָא תֹאכֵל עַל־הָאָרֵץ תִּשִׁפְּכֵנוּ כַּמֶּיִם: {פּ} (א) שַׁמוֹר אַת־חָדֵשׁ הָאָבִיב וְעַשֵּׁיתַ פַּׁסַח לַיהוה אֵלהֵיךּ כִּי בְּחְדֶשׁ הֶאָבִיב הוֹצִיאֵדְ יהוה אֵלֹהֵידְ מִמְצְרֵיִם

lameness or blindness, any serious defect, you shall not sacrifice it to your God (22) יהוה. Eat it in your settlements, the impure among you no less than the pure, just like the gazelle and the deer. (23) Only you must not partake of its blood; you shall pour it out on the ground like water. (1) Observe the month of Abib and offer a passover sacrifice to your God יהוה, for it was in the month of Abib, at night, that your God יהוה freed you from Egypt. (2) You shall slaughter the passover sacrifice for your God יהוה, from the flock and the herd, in the place where יהוה will choose to establish the divine name. (3) You shall not eat anything leavened with it; for seven days thereafter you shall eat unleavened bread, bread of distress —for you departed from the land of Egypt hurriedly—so that you may remember the day of your departure from the land of Egypt as long as you live. (4) For seven days

לֵילָה: (ב) וְזָבָחִתַּ פֵּסָח לַיהוה אֱלֹהֶיךּ צָאן וּבְקָר בַּמָּקוֹם אַשֵר־יִבְחַר יהוה לִשַׁבֵּן שִׁמְוֹ שֲם: (ג) לא־תאכל עָלָיוֹ חָבֵּץ שִׁבְעַת יָמֵים תָּאֹכַל־עָלֵיו מַצְּוֹת לֵחֵם עָנִי בֵּי בִחַפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֱרֵץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יָוֹם צֵאתְדְּ מֵאֶבֶץ מִצְלַיִם כִּל יִמֵי חַיֵּיך: (ד) וּלְא־יֵרַאָּה לְּךְּ שִׂאֵר בִּכָל־גִּבָלְךְּ שָׁבָעַת יָמֵים וִלֹא־יַלֵין מִן־הַבָּשָׂר אַשַּׁר תִּזְבָּח בָּעֵרָב בַּיִּוֹם הָרָאשִׁוֹן לַבְּקָר: (ה) לְא תוּכֵל לְזְבְּחַ אָת־הַפָּסַח בִּאַחַד שִׁעָרֵיךּ אַ שַׁר־יהוה אֱלֹהֶידְּ נֹתֵן לֶדְ: (ו) בִּי אָם־אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַׁר יהוה אַלהַידְּ לִשַׁכֵּן שָׁמֹו שֵׁם תִּזְבַּח אָת־הַפֶּסַח בָּעָרֶב כִּבְוֹא הַשַּׁמֵשׁ מוֹעֵד צֵאתָךְ מִמִּצְרֵיִם: (ז) וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּׁ בַּמָּקְוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר יהוה אַלהֵידְ בִּוֹ וּפַנֵיתַ בַבּׂקֵר וְהַלַּכְתַּ לְאֹהָלֵידְ: (ח) שֲשֵׁת יָמֵים תּאֹכֵל

no leaven shall be found with you in all your territory, and none of the flesh of what you slaughter on the evening of the first day shall be left until morning. (5) You are not permitted to slaughter the passover sacrifice in any of the settlements that your God יהוה is giving you; (6) but at the place where your God יהוה will choose to establish the divine name, there alone shall you slaughter the passover sacrifice, in the evening, at sundown, the time of day when you departed from Egypt. (7) You shall cook and eat it at the place that your God יהוה will choose; and in the morning you may start back on your journey home. (8) After eating unleavened bread six days, you shall hold a solemn gathering for your God יהוה on the seventh day: you shall do no work. (9) You shall count off seven weeks; start to count the seven weeks when the sickle is first put to the standing grain. (10) Then you

מַצְוֹת וּבַיִּוֹם הַשָּׁבִיעִי עַצֶּׂרֵת לַיהוה אַלהֹידְ לְא תַעֲשֵׂה מִלָאכָה: {ס} (ט) שָׁבָעָה שֶׁבָעְת תִּסְפַּר־לֶּדְ מַהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקּמָה תְּחֵל לִסְפּֿר שָׁבָעָה שָׁבָעִוֹת: (י) וְעַשִּׁיתַ חֵג שָׁבָעוֹת לַיהוה אֱלֹהֶׁיךּ מִפַּת נִדְבַת יהוה אָשֶׁר תִּתֻּן כַּאֲשֵׁר יִבָּרַכְּךְּ יהוה אֱלֹהֵיד: (יא) וְשָׂמַחִיהָּ לִפְנֵי | יהוה אַלהֵיד אַתָּה וּבִנְדְּ וּבְתֵּדְ וֹעַבִדְּדְ וַאֲמַתֵּרְ וָהַלֵּוִי אֲשֵׁר בִּשִׁעַרִידְּ וְהַגֵּר וָהַיָּתְוֹם וָהָאַלְמָנָה אֲשֵׁר בִּקְרְבֵּּךְּ בַּמַלִוֹם אֲשֵׁר יִבְחַר יהוה אֱלֹהֵיף לִשַׁבֵּן שִׁמְוֹ שֶׁם: (יב) וְזֶכַרְתְּ פִּי־עֶבֶד הָיֻיתָ בְּמִצְרָיִם וֹשְׁמַרְתַּ וְעָשִּׁיתָ אֶת־הַחָקִים הָאֵלֶה: {פּ} (יג) חַג הַסָּכֶּת תַּצִישֵּה לִּךְּ שִׁבְעַת יָמֶים בְּאָּסְפְּדְ מְגְרְנְדָּ וּמִיּקְבֶּדְּ: (יד) וְשָׂמַחְהָ בְּחַגֶּרְ אַהְּה וּבִנְּךְ וּבִהֶּהׁ וַעַבִדּהָ וַאָּמָתֶה וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר וְהַיָּתְוֹם וָהַאַלְמַנָה אֲשֵׁר בִּשְׁעַרֵיך: (טו) שָׁבָעַת יָמִים תַּחֹגֹ לַיהוה אֱלֹהֵיף

shall observe the Feast of Weeks for your God יהוה, offering your freewill contribution according as your God יהוה has blessed you. (11) You shall rejoice before your God יהוה with your son and daughter, your male and female slave, the [family of the] Levite in your communities, and the stranger, the fatherless, and the widow in your midst, at the place where your God יהוה' will choose to establish the divine name. (12) Bear in mind that you were slaves in Egypt, and take care to obey these laws. (13) After the ingathering from your threshing floor and your vat, you shall hold the Feast of Booths for seven days. (14) You shall rejoice in your festival, with your son and daughter, your male and female slave, the [family of the] Levite, the stranger, the fatherless, and the widow in your communities. (15) You shall hold a festival for your God יהוה seven days, in the place

בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְתַּר יהוה כֵּי יִבְּכֶרְךְּ יהוֹה אֱלֹהֶּיִךְ בְּלֶלְ הְּבוּאֲתְּךְּ וּבְכֹלְ מַעֲשֵׂה יְדֶּיִדְ וְהָיִתְ אַּדְּ שְׁמֵחַ: (טוֹ) שְׁלְוֹשׁ פְּעָמֵים וּ בַּשְׁנְׁה יֵרְאֶה כְלֹ־זְכוּרְךְּ אֶת־פְּנֵי | יהוה אֱלֹהֶיִּךְ בַּמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָׁר בְּחָג הַמַּצְּוֹת וּבְחָג הַשְּׁבֻעְוֹת וּבְחָג הַסַּכְּוֹת וְלָא יִרְאֶה אֶת־פְּנֵי יהוה הַסָּכְּוֹת וְלָא יִרְאֶה אֶת־פְּנֵי יהוה רַיִקְם: (יוֹ) אָישׁ כְּמַהְנַת יְדְוֹ בְּבַרְבֶּת יהוֹה אֱלֹהֶיִּךְ אֲשֶׁר בְּבַרְבֶּת יהוֹה אֱלֹהֶיִךְ אֲשֶׁר יהוה will choose; for your God יהוה will bless all your crops and all your undertakings, and you shall have nothing but joy. (16) Three times a year—on the Feast of Unleavened Bread, on the Feast of Weeks, and on the Feast of Booths—all your males shall appear before your God יהוה in the place that [God] will choose. They shall not appear before יהוה empty-handed, (17) but each with his own gift, according to the blessing that your God יהוה has bestowed upon you.